

både i hus og have, hvor andre borgere har en oplagt mulighed for selv at ordne de ting, og denne manglende evne bør kompenseres, også efter at man er fyldt 67 år.

Jeg er ked af, at så mange ordførere afviste forslaget blankt, men jeg vil da takke dem, som trods alt var positivt indstillet over for forslaget, nemlig SF, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, som jo vanen tro – ligesom Fremskridtspartiet – tænker mere på borgernes ve og vel og tænker mere på den virkelighed, som borgerne lever i, end sidder og holder sig krampagtigt til en eller anden finanslovaftale og sidder og holder sig krampagtigt til, at ministeren vil fremlægge noget på et senere tidspunkt. Det skal vi kun beklage, men vi vil selvfølgelig arbejde videre på denne sag, og vi vil gøre, hvad vi kan for at skabe et flertal, så også disse mennesker kan få en værdig alderdom.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke, om han er enig i bestræbelserne på at få en ny, samlet førtidspensionsreform, eller om han gerne vil have den zappet igennem på enkeltydelser.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet ser gerne, at der kommer en samlet førtidspensionsreform, og vi deltager gerne i arbejdet, deltager gerne i et forlig på det område. Men det, vi ønsker at tilkendegive med dette forslag, er, at nu har vi ventet længe nok. Der sker ikke noget, og de mennesker, der lever ude i den virkelige verden uden for Christiansborgs tykke mure, har krav på, at der bliver grebet ind, og at der bliver grebet ind nu. Vi kan ikke blive ved med at vente på ministeren, og lige præcis på dette område føler vi, at der er nogle, der er så hårdt trængt, at vi må gribe ind nu, og at vi ikke længere kan vente på socialministeren.

Men det betyder jo ikke, at vi afskriver muligheden for en førtidspensionsreform, tværtimod, for forslaget her kunne jo indgå som et element i den. Men lad os se noget fra ministerens side. Hvis ministeren fremlægger noget i morgen, er forslaget her overflødigt, så indgår det bare i forhandlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om indkvarteringsgaranti for hjemløse.

Af Inge Refshauge (DF) m.fl.

(FremSAT 12/1 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Forslaget fra Dansk Folkeparti indeholder to dele. Den ene del af forslaget går på, hvordan man kan løse de helt akutte boligproblemer for hjemløse, og den anden del går på, hvordan man kan tilvejebringe varige løsninger på de hjemløses boligproblem.

Jeg kan ikke støtte forslaget, bl.a. fordi det i virkeligheden er formuleret på en sådan måde, at det ikke vil løse problemerne. Vi har at gøre med et meget svært område, fordi det handler om mennesker, der har en række forskellige og meget sammensatte problemer, og derfor har vi også at gøre med mennesker, som – selv hvis de har et sted at overnatte – ikke bruger det, fordi det ikke passer til lige præcis deres individuelle behov.

Da vi jo hverken kan eller vil kommandere folk til at benytte hverken akutte boligtilbud eller mere permanente boligtilbud, er vi lige vidt, hvis vi ikke får et ordentligt overblik over, hvad er det for mennesker, vi har med at gøre, hvad er det for konkrete problemer, de mennesker har, hvorfor de er hjemløse og selvfølgelig også omfanget af problemet. Hvis ikke man har et bedre overblik over det, er man heller ikke i stand til at løse de menneskers boligproblemer, lige meget hvor mange gange man skriver garanti i et forslag. Men jeg er enig i, at der skal gøres en ekstraordinær indsats.